

Către Judecătoria_

Domnule Președinte, [1]

Subsemnații_ și_, cu ultimul domiciliu comun în_, solicităm ca, prin hotărârea ce o veți pronunța, să dispuneți

Desfacerea căsătoriei noastre prin acord

De asemenea, solicităm revenirea soției/soțului la numele anterior căsătoriei, acela de_ [4]

Motivele acțiunii sunt următoarele:

Motivele de fapt [5]:_

Temeiul de drept [6]: Ne întemeiem acțiunea pe dispozițiile [art. 373 lit. a](#), art. 374, art. 382, art. 383, art. 385, art. 396-398, art. 400-402 din Noul Cod Civil; art. 148-151, art. 192, art. 194, art. 195, [art. 915](#)-931 din Noul Cod de Procedură Civilă.

Probe [7]: În dovedirea acțiunii solicităm încuviințarea probei cu înscrisuri, pe aspectul_

Anexăm: originalul certificatului de căsătorie și, în copie certificată, următoarele înscrisuri:_ precum și chitanța de plată a taxei judiciare de timbru de_lei și timbrul judiciar de_lei. [8]

Semnătura_[9]

Domnului Președinte al Judecătoriei [10]_

Explicații teoretice

[1] Natura juridică. Este o acțiune strict personală, prin care se solicită desfacerea căsătoriei pe baza consimțământului ambilor soț, atunci când sunt îndeplinite cumulativ două condiții: până la data cererii de [divorț](#) a trecut cel puțin un an de la încheierea căsătoriei și nu există copii minori rezultați din căsătorie.

Divorțul prin acordul soților în instanță nu este recomandat deoarece legislația actuală prevede, când soții se înțeleg, modalități mai rapide și mai ieftine de desfacere a căsătoriei. Mai exact, soții pot divorța la notariat, indiferent dacă au sau nu copii minori sau la primărie într-un timp mult mai scurt (30 de zile) și cu costuri mai reduse ca în instanță.

[2] Calitate procesuală activă au ambii soț, întrucât cererea de divorț prin acord se formulează de soț împreună.

[3] Calitate procesuală pasivă nu există, cererea de divorț prin acord nefiind formulată de soț unul împotriva celuilalt, ci împreună.

[4] Obiectul acțiunii. Pe lângă capătul principal de cerere privind desfacerea căsătoriei prin acord, soții pot

formula și capete de cerere accesorie referitoare la numele pe care îl vor purta după divorț, pensia de întreținere între ei și atribuirea folosinței locuinței.

De menționat că soții pot conveni și asupra modalităților de soluționare a cererilor accesoriei divorțului, caz în care învoiala lor trebuie clar exprimată în cerere.

[5] Motivele de fapt. Se va menționa:

- a) dacă soții au avut domiciliu comun, iar în caz afirmativ dacă vreunul dintre ei mai locuiește acolo;
- b) faptul că de la încheierea căsătoriei și până la data cererii de divorț a trecut cel puțin un an, sens în care se va indica data încheierii căsătoriei;
- c) faptul că nu există copii minori rezultați din căsătorie;
- d) dacă ambii soți sau numai unul dintre ei și-a schimbat numele de familie prin căsătorie, caz în care se va arăta dacă a intervenit învoiala soților cu privire la numele pe care îl vor purta după divorț;
- e) dacă s-au formulat și alte capete de cerere accesoriei divorțului, în afara de cel referitor la nume, se vor menționa, după caz, fie modalitățile în care au convenit soții să fie soluționate aceste cereri, fie condițiile legale de soluționare a acestora.

[6] Temeiul de drept îl constituie dispozițiile art. 373 lit. a), art. 374, art. 382, art. 383, art. 385, art. 396-398, art. 400-402 C.civ.; art. 148-151, art. 192, art. 194, art. 195, art. 915-931 C.proc.civ.

[7] Probe. Se vor prezenta înscrisuri, fiind obligatorii certificatul de căsătorie și declarație pe proprie răspundere că nu există copii minori din căsătorie.

[8] Timbrajul. Taxa judiciară de timbru este 200 lei conform art. 15 lit. a) din [O.U.G. nr. 80/2013](#).

[9] Semnătura. Cererea trebuie să fie semnată de ambii soți.

[10] Instanța competentă.

- a) teritorial - este competentă instanța în circumscriptia căreia se află cel din urmă domiciliu comun al soților. Dacă soții nu au avut domiciliu comun sau dacă nici unul dintre ei nu mai locuiește în circumscriptia instanței în care se află cel din urmă domiciliu comun instanța competentă este cea în circumscriptia căreia își are domiciliul părâtul, iar când părâtul nu are domiciliul în țară este competentă instanța în circumscriptia căreia își are domiciliul reclamantul, conform [art. 914 C. proc. civ.](#) (competență teritorială absolută);
- b) material - instanța competentă este judecătoria, conform aceluiași art. 914 C. proc. civ.